

Koldo Aldalur

KAZETARIA

Kirola eta txukuntasuna

Joan den maiatzaren 29an Londresko Wembley futbol-zelaian Bartzelonak Manchesterri Txapeldunen Ligako finala irabazi zion. Une berean gaztelaniak menpean hartu zuen euskara. Eraitsi egin zuen, makurrarazi.

Finala batera eta antzeko baliabideekin eskaini zuten TVE1ek eta ETBko lehen kateak. Euskal Autonomi Erkidegoan audientzia datuak honakoak izan ziren: gaztelaniazko emanaldiak %54ko sharea, euskarazkoak %4,9koa. Ratinga, emanaldia zenbatek ikusi zuten alegia, 30.000 bat lagunek "gure" hizkuntzan. Gaztelaniaz zenbatek ikusi zuten zeuek atera kontuak, niri lotsaren lotsaz matrailak gorritzen zaizkit eta! Hori EAEn; Nafarroa eta Iparraldekoen berririk ez dut, baina ez dut uste itxaropen ikaragarria pizteko moduko datuak izan zirenik.

Abertzaletasunak gehiengo zabala duen herri honetan, komunikabideen jokoan ia beti atzeritarrak dira nagusi. Probintzialismo kiratsa darien egunkariak irakurtzen ditugu, eta prentsa arrosa aukeratzen dugu gure tristurak besteen faltsukeriarekin estaltzeko.

Zerbait oker egiten ari gara. Egia da beti dantzan dabilen hizkuntza dela gurea, baina arau nagusiak aspaldi finkatu ziren eta dagoeneko ez luke arrotza behar inorentzat. Aitortu ere egin behar da bertako

DANI BLANCO

komunikabideetan gure ahotsa jartzen dugun batzuk oso ahalegin txikia egin dugula azken urteotan gure hizkuntza-maila egoera berrietara egokitzeko, eta beste hizkuntza batean barkaezinak lirakeen akatsak geure buruari errazegi barkatzen dizkiogula. Eta jakina, hizkuntza etengabe mugitzen ari bada, baina gu geldirik bagaude, inoiz ezin izango gara bere parean ibili. Fin ari direnek gehiengo osatu arren arduragabeek erabat estaltzen dute hauen ahalegina.

Ezagutzen ditudan komunikabide gehienetan euskara zerbitzuek lan egokia egiten dute, baina kazetariak egunero bere ahalegintxo egiten ez badu jai dugu. Horrexek bihurtzen du barkaezinagoa zabarkerian ari denaren jarrera.

Bestalde, jakin berri dut hainbat euskaltzale komunikabideotan gertatzen ari denaz kezkatutik, gogotsu ari direla, elkarrizketatua euskalduna denean, gaztelaniaz elkarrizketarik ez egitearen aldeko kanpainan. Kontuan hartzekoa, zalantzarik gabe. Eta bitartean guk Xala edo Gonzalez Iparraldeko pilotariei, esate baterako, euskaraz eta gaztelaniaz galdetzen diegu. Galanta da, beraiena ez den hizkuntza derrigorrez ezagutu behar balute bezala!

Lana non egin bada, gogoia izanez gero. Ni hasteko prest nago. ■

Txapeldunen Ligako finala eskaini zuten TVE1ek eta ETBko lehen kateak. EAEn audientzia datuak honokoak izan ziren: gaztelaniazko emanaldiak %54ko sharea, euskarazkoak %4,9koa

HIRUKO TXIKIAN

Joxemari Ostolaza

gauzak errazten. Orain urte batzuk, guk geuk muntatu kanpamentua genuen ostatu, koadrilako arotzek landu burdinazko egitura azkarrek haizete bortitzenetan ere zutik irauteko adina fundamentua bazutelarik. Erreka genuen bainu eta aska. Asteko artikulua eskuz idatzi eta beheko herriko postara joko genuen faxez igortzera. Orain gure seme-alabei sekulakoa iruditzen bazaie ere, orduan telefonoz hitz egiteko ere kabina publikoak zeuden herrietara jotzen genuen natural-natural. Ez genituen gureak erretransmititzen, konplikatu egia zen. Gaur, txaletetik ikusten ditugu bakandu-

Ez dizkizute

tako kanpalariak. Ez dituzte guk genituen egiturak, ez dute koadrilarik, ez dute arotzik. Arinago eta askeago dabilta munduetatik, autonomoagoak dira, sos gutxiagorekin eremu zabalagoak korritzeko gauza dira. Zakutan daramate eguneko prentsa, herrietako kabina eta posta. Ez dute boligrafo beharrik. Nik ere garaian garaikoa izan nahi izaten dut. Portatila daramat. Artikulua airez bidali nahi izaten dut. Movistarrek Orangeria igortzen nau, honek gogoak ematen dionean egiten dit zerbitzu *oberbuki-na* omen dago aire honetan, ez dit kasurik egiten. Sake-lakoaz errezitatu beharko diot erredakzioari hau, heldu den astean argitaratua nahi baldin badut ikusi. ■